

Proiect

Orasul Bucuresti

Elev:

Rosu Mariana Cristina

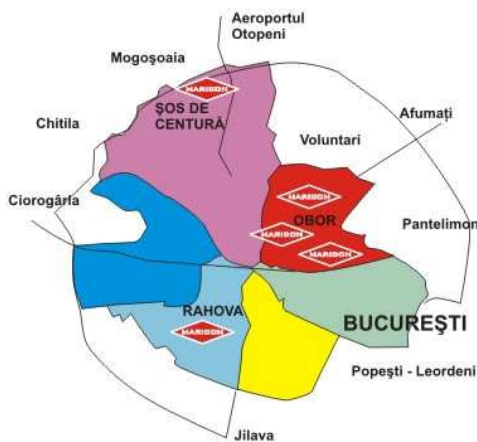
Indrumator,

Iacob Cornelia Maria

Asezare geografica

Orașul se află în sud-estul țării, între Ploiești și Giurgiu, pe malurile râului Dâmbovița, ce se varsă în Argeș, afluent al Dunării. Mai multe lacuri se întind de-a lungul râului Colentina, în perimetrul orașului, precum Lacul Floreasca, Lacul Tei sau Lacul Colentina, iar în centrul orașului există un lac, Lacul Cișmigiu. Acest lac, fostă baltă în vechiul oraș medieval, este înconjurat de Grădina Cișmigiu, inaugurată în 1847 după planurile arhitectului german Carl F. W. Meyer. Pe lângă Cișmigiu, mai există două parcuri mari, Parcul Herăstrău (cu Muzeul Satului) și Grădina Botanică (cea mai mare din România și care cuprinde peste 10.000 de specii de plante, inclusiv exotice).

Este situat în S-SE țării, la o altitudine de 60-90 m, pe râurile Dâmbovița și Colentina, la 44°25'50" latitudine nordică (ca și Belgradul, Geneva, Bordeaux, Minneapolis) și 26°06'50" longitudine estică (ca și Helsinki sau Johannesburg). Orașul are o suprafață de 228 km² și o populație de peste 2 milioane - cam 9% din totalul populației și cam 15% din cea urbană. Din punct de vedere al numărului de locuitori, Bucureștiul este al treilea oraș din regiune, după Atena și Istanbul.

Istoria Bucurestiului

Bucuresti este capitala Romaniei, cel mai mare oras si principalul centru politic, administrativ, economic, financiar, bancar, educational, stiintific si cultural al tarii.

Orasul Bucuresti a fost pentru prima data mentionat in 1495 ca resedinta a domnitorului Tarii Românești, Vlad Tepes, dar istoria sa este mult mai veche, mergând până in secolul al XIV-lea. Denumirea orasului Bucuresti a fost data de un taran numit Bucur, dar nu exista nici o atestare documentara pana la sfarsitul Evului Mediu. Atacurile turcilor si tatarilor, inaintea secolului al 17-lea, au oprit dezvoltarea orasului. Orasul a devenit capitala Valahiei in anul 1698 si s-a dezvoltat in perioada de pace din secolul al 18-lea. Populatia orasului in anul 1800 se ridica la 50.000. De la 122,000 (1859) de locuitori s-a ajuns la 639,000 (1930) si 1,452,000 (1966). In anul 1862, Bucuresti devine capitala Romaniei. Continua sa se dezvolte ajutat de apropierea lui de rafinariile de petrol, si este unul din primele orase luminate cu gaz.

In perioada comunista au fost extinse marile bulevarde incepute in secolul al 19-lea, au fost proiectate parcuri si s-au inaltat constructii masive (multe dintre ele cu pronuntat stil sovietic - ca de exemplu sediile partidului comunist si cladirile gigantice care gazduiau lucrarile guvernului). Prima institutie de invatamânt superior a fost deschisa in 1694 (Academia Sfântul Sava), iar Bucurestiul are o universitate fondata in anul 1861 care se afla langa Academia de Stiinte, Libraria de Stat si Teatrul National. Astazi exista in capitala peste 21 de institutii de invatamânt superior cu aproape 100.000 de studenti, Patriarhia bisericii ortodoxe, Academia Româna, doua biblioteci nationale, 40 de muzee, 230 de biserici (unele dintre ele, in stil ortodox, datând din secolul al XIX-lea), Opera, Opereta, alte 20 de teatre. Palatul Parlamentului, care a fost construit din ordinul dictatorului Ceausescu intre 1984 si 1989, este a doua cladire din lume ca marime cu cei 265.000 mp ai ei dupa Pentagon (care are o suprafata de 604.000 mp). Din multimea de galerii de arta si muzee sunt de remarcat Muzeul Satului (al doilea ca importanta in Europa dupa cel din Stockholm), care a adunat laolalta arhitectura traditionala rurala din toata tara, Muzeul Taranului Român, Muzeul National de Istorie sau bisericile din secolele 16 - 17.

Parcuri mari si lacuri, care dau orasului Bucuresti nota de "oras gradina" sunt alaturi de puncte de atractie in imediata apropiere: padurea si lacul Snagov (incluzând si manastirea renovata asezata pe o insula in mijlocul lacului), Mogosoia - cu palatul lui Constantin Brâncoveanu, padurea Pustnicu, manastirile Cernica si Pasarea, padurea Baneasa (cu cea mai mare gradina zoologica din România), lacul si mamastirea Caldarusani (fondata in timpul domniei lui Matei Basarab).

Centru Politic

Parlamentul României este organ reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a României.

Parlamentul este bicameral, fiind alcătuit din Senat și Camera Deputaților. În comparație cu alte țări cu parlamente bicamerale, diferența dintre atributele celor două camere este mică, o lege trebuind să fie votată de ambele camere pentru a fi promulgată. În articolul 75, Constituția României definește situațiile în care Camera Deputaților este prima cameră sesizată, și astfel cea care are decizia finală în caz de divergențe. Senatul este prima cameră sesizată în toate celelalte situații. Proiectele de legi și propunerile legislative se supun spre dezbateră primei camere sesizate, care trebuie să se pronunțe într-un termen de 45 de zile (60 de zile în cazuri speciale) altfel proiectul este considerat adoptat. După adoptarea sau respingerea proiectului sau a propunerii legislative, cealaltă Cameră decide definitiv, iar dacă aceasta este de acord, propunerea este adoptată, altfel este rolul primei camere sesizate de a da o decizie definitivă.

Parlamentul împreună cu Guvernul au și dreptul de inițiativă legislativă. De asemenea, o propunere legislativă poate fi înaintată și de către un grup de minim 100.000 de persoane cu drept de vot din cel puțin un sfert din județele țării.

Ședințele celor două camere se desfășoară separat, articolul 65 din Constituția României definind situațiile în care au loc ședințe comune.

Centru Industrial

Bucurestiul este un centru care atrage multe materii prime din hinterlandul apropiat, din regiuni mai indepartate sau direct din import. Astfel, pe langa productia termoelectrica proprie (data de termocentralele Bucuresti-Sud, Bucuresti Vest, Grozavesti) primeste prin liniile de inalta tensiune o cantitate mare de energie electrica de la alte centrale electrice (Rogojelu, Turceni, Portile de fier, Lotru). Industria siderurgica proprie (lamine, otel) si industria constructoare de masini se bazeaza pe produse siderurgice din alte centre (Galati, Hunedoara). La aceasta se adauga metale neferoase (aluminiu de la Slatina, Cupru, zinc etc.). In mod similar si alte ramuri proprii (prelucrarea cauciucului, a maselor plastice, medicamente, industria textila, a pielariei, industria usoara) "absorb" materii prime si produse din exteriorul orasului. Deci Bucurestiul este foarte dependent industrial de alte centre, regiuni, intreprinderi.

Orasul are o puternica zonare functionala interna, cuprinzand zone industriale, zone de transport, zone rezidentiale, comerciale, administrative, zone de agrement.

Zonele industriale mai compacte (concentrate) sunt zona de sud-est (Dudesti), cu industrie chimica; zona de est (Faur - Republica); zona de nord-est (Pantelimon- Obor); zona de nord(Floreasca-Pipera) cu industrie electrotehnica; zona de vest (Militari); zona de sud-vest (Vulcan, Electromagnetica), zona de centru-sud (Timpuri Noi). Exista platforme industriale si in exteriorul orasului (IMGB, Danubiana, Baneasa, Bucuresti-Vest).

Zonele de transport cuprind axele rutiere din exteriorul si interiorul orasului, zonele de triaj, garile si autogarile, aeroporturile etc.

Zonele rezidentiale cuprind spatiul urban in totalitate; exista insa zone relativ noi, sub forma unor adevarate cartiere de blocuri, cu functie rezidentiala predominanta, cum ar fi: Drumul Taberei, Titan, Colentina, Pantilomon, Militari, Berceni etc.

Zonele comerciale cuprind indeosebi centrul istoric al orasului, iar zonele administrative sau culturale au mai mult un caracter punctiform. Zonele de agrement sunt mai bine individualizate (Herastrau, Baneasa etc).

Centre Culturale

Biblioteca Consiliului Britanic: Dorobantilor 14, tel: 210.03.14

Casa Americii Latine: Primaverii 17, tel: 212.17.62

Centrul Cultural American:Jean Louis Calderon 7-9, tel: 210.40.42

Centrul Cultural European: Primaverii 50, tel: 618.50.04

Centrul Cultural "F. Schiller": Batistei 15, tel: 211.32.29

Centrul Cultural Spaniol: Paris 34, tel: 212.13.54

Centrul Cultural Ungar: Batistei 39, tel: 210.48.84

Fundatia Soros: Victoriei 155, bl. D1, sc. 7, et. 3, tel: 659.74.27

Institutul "Goethe": Henri Coanda 22, tel: 312.02.31

Institutul Francez: Dacia 77, 210.02.24

Institutul Italian de Cultura: Sfantul Stefan 3, tel: 323.48.41

Institutul Slovac: Otelari 3-5, tel: 312.68.26

Uniunea Elena: Vasile Alecsandri 8, tel: 211.22.54

Palatul Patriarhiei

Reședința patriarhală

Catedrala

Catedrala Patriarhala, Palatul Patriarhal și Palatul Patriarhiei constituie un ansamblu de primă însemnată al Bucureștilor, care-și are începuturile în vremurile de pe la mijlocul secolului al XVII-lea, prin mănăstirea ctitorită în 1656 de voievodul Tarii Românești, Constantin Șerban Basarab (1654-1658). Biserica cu hramul "Sfintii Impărați Constantin și Elena" a fost sfântită în 1658 de patriarhul Macarie al Antiohiei și al Intregului Orient, împreună cu mitropolitul Ștefan al Tarii Românești și cu episcopii de Râmnic și de Buzău. Sfântul locas a fost pictat pentru prima dată în 1665, în timpul domniei voievodului Radu Leon (1664-1669). Același domnitor a hotărât, prin hrisovul domnesc din 8 iunie 1668, ca mănăstirea să devină reședința mitropolitană.

De fapt, mitropolitul Ștefan își stabilise deja aici reședința încă de prin anul 1661. În 1925, când Biserica Ortodoxă Română a fost ridicată la rangul de Patriarhie, reședința mitropolitană a devenit reședința patriarhală și biserica mitropolitană a devenit Catedrala Patriarhala.

În decursul timpului, Catedrala și Palatul cu paraclisul său au fost reparate, s-au făcut extinderi și transformări, dintre care cele mai importante lucrări au avut loc în anii 1792-1799 (inițiate de mitropolitii Filaret al II-lea și Dositei Filitti), 1834-1839 (inițiate de mitropolitul Grigorie Dascalul și terminate după moartea sa), 1932-1935 (inițiate de patriarhul Miron Cristea), 1960-1962 (inițiate de patriarhul Justinian Marina, proiectant arh. Paul E. Miculescu), precum și în anii 1989 și 2000-2001, acestea din urmă cu binecuvântarea și cu înalta purtare de grijă a Preafericitului Părinte Patriarh **Teoctist**.

Catedrala și-a recăpatat forma inițială în urma restaurării realizate între 1960-1962 din inițiativa patriarhului Justinian Marina. Ea a fost construită după modelul arhitectural al bisericii Mănăstirii Curtea de Argeș, zidită de domnitorul Neagoe Basarab. Ca și aceasta, este compusă din altar și naos, înscrind în plan o formă treflă, dintr-un pronaos supralărgit, sprijinit pe coloane din piatră, de secțiune octogonală, prevăzute, la partea superioară, cu remarcabile capiteluri sculptate în manieră compozită și poleite, iar în elevație prezintă aceleași patru turle prismatice.

Moastele Sfântului Dimitrie cel Nou, așezate într-o frumoasă raclă de argint, au fost aduse în Catedrală din satul Basarabi, de pe malul drept al Dunării, la 13 iulie 1774, de către mitropolitul Grigorie II (1760-1787). Sfântul Dimitrie cel Nou este patronul spiritual al orașului București, iar ziua sa de prăznire - 27 octombrie - este, în fiecare an, prilej de mare pelerinaj al credincioșilor din întreaga țară. În dreapta pronaosului se afla

mormintele patriarhilor Bisericii Ortodoxe Romane: Miron Cristea (+1948) si Justin Moisescu (+1986). La rasarit de altarul catedralei se afla clopotnita ridicata de voievodul Constantin Brancoveanu in 1698 si restaurata in 1956-1958, precum si coloana cu inscriptii, de forma rotunda, realizata in memoria mitropolitilor Teodosie (+1708) si Stefan al II-lea (+1738), ale caror morminte s-au aflat, initial, in acest loc. La nord de Catedrala au fost instalate in 1959, sub forma unui ansamblu numit "TROITA", trei cruci de piatra, dintre care cea mare, provenita de la Salatruc-Argeș, dateaza din vremea domnitorului Petru Cercel (1583-1585), iar celelalte dateaza din 1617 si, respectiv, 1644.

